

Tienduizenden medeburgers onrechtmatig vervolgd ?

Redenen tot ongerustheid.

De Omzendbrief van de Prokureurs Generaal.

De nieuwe Wapenwet van 8 juni 2006 is volledig van toepassing. Het laatste uitstel tot regularisatie was vastgesteld op 31.10.2008 en de Prokureurs Generaal hebben een omzendbrief bekendgemaakt. (zie op het einde van dit dokument naar I-Net adressen) ⁽ⁱ⁾

In het kort, deze omzendbrief gaat over het wapenbezit en stelt 4 overtredingen vast en de procedures die de Politie moet volgen voor elk geval (link naar volledige documenten op het einde van huidig dokument).

- a) **Ontdekking van een wapen bij het plegen van een misdrijf met dit wapen** (geen kommentaar).
- b) **Spontane afstand door de bezitter; geen achtervolging.**
- c) **Ontdekking bij toeval van een wapen door de Politie:**
 - Proces Verbaal,
 - Inbeslagname van het wapen,
 - Er worden geen achtervolgingen ingesteld indien de overtreder een minnelijke schikking aanvaardt met vrijwillige afstand van het wapen en de betaling van een boete.
 - Er is ook geen achtervolging noch boete indien de overtreder ter goeder trouw is of indien deze een aanvraag tot regularisatie indient die aanvaardbaar lijkt. (?) (ⁱⁱ)
- d) **Ontdekking van niet aangegeven wapens bij kruisvergelijking van de bestanden van wapenbezitters onder de vroegere Wet (1933).**
 - Procesverbaal,
 - Beslag van het wapen,
 - Er worden geen achtervolgingen ingesteld indien de overtreder de vrijwillig afstand aanvaardt van het wapen
 - Geen boete behalve als de overtreder niet voldeed aan de wettelijke voorwaarden voor het bezit van het wapen.

Deze omzendbrief vertoont wel een zekere tegemoetkoming: Het Kollege van Prokureurs Generaal heeft beslist dat spontane aangiften in principe niet zouden worden vervolgd. **De afstand van het wapen wordt evenwel altijd vereist.** (behoudens toevallige ontdekking en goede trouw).

II Ongerustheid.

A)-Lezing van de Wet.

De omzendbrief beschouwt dat de vergunningen die meer dan 5 jaar voor het in voege treden van Art 48 van de Wet van 8 juni 2006 (op 9 juni 2006) verlopen zijn indien hun vernieuwing niet werd aangevraagd ten laatste op 31 oktober 2008 ⁽ⁱⁱⁱ⁾

Nochtans is de zaak zeer duidelijk: de Wet voorziet dat enkel de vergunningen verkregen mits betaling van een bijdrage ouder dan 5 jaar nietig zijn geworden ^(iv). De Omzendbrief is dus onjuist waar deze verklaart dat het geheel van de vergunningen ouder dan 5 jaar verlopen zijn. Deze interpretatie kan redelijkerwijze niet begrepen worden op basis van de tekst van de Wet die hierin zeer duidelijk is.

Zeer veel houders hebben aldus de tekst gelezen en begrepen zoals deze geschreven en verschenen is en niet volgens de ene of de andere interpretatie die hiervan a posteriori wordt gemaakt.

Wij willen erop wijzen dat vergunningen verkregen voor 1991 evenals deze die werden afgegeven ingevolge de wijzigingen van categorie van de Wet van 1933 onbeperkt geldig zijn in de tijd en als deze nooit werden onderworpen aan om het even welke bijdrage of belasting. Voorbeeld: lange wapens in o.a. cal .22 en "riotguns" werden niet beperkt in de tijd en mochten expliciet niet worden onderworpen aan om het even welke bijdrage of belasting.

Deze wettelijke houders hebben dus en moesten hier wel begrijpen dat hun vergunning(en) niet zouden verlopen en derhalve nog altijd geldig zijn, indien zij geen belasting of bijdrage hebben betaald of indien hun vergunning vrijstelling van belasting voorzag.

B) Gevolgen.

1) De tienduizenden medeburgers die spontaan reeds met goede burgerzin de civiele stap hebben gezet om een vergunning in 1991 aan te vragen en die dachten definitief in orde te zijn, zouden aldus volgens de interpretatie van dit rondschrijven thans in de illegaliteit verkeren. Wij wensen erop te wijzen dat het ging om de registratie van wapens die totaal onbekend waren en het succes dat de Wet van 1991 kende beruiste enkel op de zin van burgerlijk gedrag van de eigenaars van die wapens. Het is opmerkelijk dat door dergelijke lezing deze medeburgers het onderwerp zouden worden van een vergelijking van bestanden om dan over te gaan tot gerechtelijke vervolgingen.

Tienduizenden bona fide wapenbezitters bevinden zich hierdoor voor het dilemma; hetzij te zwijgen en te aanvaarden dat wat in Belgisch Recht wit is, eigenlijk zwart betekent en te aanvaarden aldus hun patrimonium te verliezen en ook hun recht op hoger beroep, .t.t.z. om hun goed recht te kunnen aantonen ofwel het risico te nemen, met de last, de miseries en de kosten strafrechtelijk te worden vervolgd ofwel een minnelijke schikking te moeten betalen, zonder dat ze eigenlijk het inzicht hadden de Wet te overtreden.

We willen hierbij ook doen opmerken dat degenen die de belasting wel hadden betaald voor het in voege treden van de Wet, ten juiste tittel mogen beschouwen dat zij een onaanvaardbare en onrechtmatige diskriminatie hebben geleden, zelfs indien ze hebben nagelaten hun vergunning(en) administratief te laten vernieuwen en aldus nu te worden bestraft.

De UNACT heeft voortdurend de zware vergissingen van de Wet aangekaart. Deze veroorzaakt een ongemene gerechtelijke onzekerheid waarvan dit een perfect voorbeeld is.

C) Betekenis van kruisopzoeken van bestanden voor wapenhouders.

Dit betreft enkel de mensen die de Wet van 1933 wensten te eerbiedigen door hun wapens aan te geven overeenkomstig de wijziging van 1991 en die deze vergunningen administratief niet hebben vernieuwd, en die categorie mensen alleen. Deze kruisopzoeken van bestanden hebben dus enkel als bedoeling deze mensen op te sporen die de Wet hebben eerbiedigd.

Dat men de beslissing neemt opzoeken te doen om mensen te achtervolgen en bij voorrang deze die zich hebben bekend gemaakt om de Wet te eerbiedigen en die zeer gemakkelijk kunnen worden vervolgd, kortom medeburgers met verantwoordelijkheidszin en bezorgd mee te werken aan het behoud van de openbare veiligheid, dat verontrust ons ten zeerste.

Dura Lex sed Lex.

De Politie moet de Wet toepassen en gebruikt de middelen die zij daartoe tot haar beschikking heeft (waaronder de vergelijking van bestanden), maar zij zou in alle logika moeten vermijden die middelen te gebruiken die in de huidige toestand van de Wetgeving hen bijna onvermijdelijk bij de verkeerde personen doen belanden. Intussen is het een toestand van onrecht die de bovenhand haalt in het Belgisch Koninkrijk.

ONBEGRIP.

De Wet is slecht opgesteld, onbegrijpelijk voor alle burgers zonder uitzondering en het gaat zelfs zover dat de verschillende overheden van dit land die belast zijn met haar toepassing daar zelfs geen eensgezinde lezing over hebben.

Veel medeburgers hebben hun wapens weer niet ingeschreven. Het zou goed zijn zich af te vragen ofwel dat tienduizenden medeburgers plots zogenaamd in de illegaliteit verkeren ofwel of deze demagogische Wet die wij van in het begin aanklagen zelf niet buiten de wettelijke normen staat om goed te kunnen functioneren.

Door de schuld van deze Wet zoekt men nu enkel en alleen diegenen die niet zouden moeten worden opgezocht of in elk geval te worden gestraft in plaats van diegenen op te zoeken die zouden moeten worden gestraft. Het is dus de Wet die moet worden veranderd.

De UNACT pleit voor een radicale korrektie van deze gebrekkige Wet en verklaart dat de enige manier om tot een gunstig resultaat te komen afhangt van het herstel van het vertrouwen en dialoog met de vertegenwoordigers van de belangenverenigingen o.a. de leden van de Adviesraad voor de Wapens. Alles wijst erop dat men in de tegengestelde richting gaat.

Het halsstarrig weigeren van sommigen om de wezenlijke gebreken van de Wetgeving te erkennen leidt naar een padstelling waarbij het steeds meer moeilijker zal zijn om eruit te geraken. Enkel een Parlementair initiatief kan hieraan verhelpen.

Zoals in het verleden zal de UNACT met de hulp van haar partners via alle democratische middelen die zij tot haar beschikking heeft, ernaar blijven streven om de artikels van de Wet evenals bepaalde uitvoeringsbesluiten die problemen veroorzaken, te doen wijzigen.

Gezien de totale verwarde toestand waarin deze omzendbrief wordt toegepast, denken wij dat het nuttig is hiermede aan onze gegevens te herinneren. We zullen dan pogen met de beperkte middelen waarover wij beschikken deze te helpen die in moeilijkheden zijn geraakt en kunnen gebeurlijk een raadsman van de UNACT hiervoor aanbevelen.

Sekretariaat van de UNACT: rue de Hognoul, 99 B-4342 AWANS Fax: 04.278.02.20

Wij herinneren in het bijzonder ook aan ons juridisch E-mail adres: jurid-claim@unact.org

i DOCUMENTEN adres: [.poldoc.be](http://poldoc.be) Omzendbrief van de Prokureurs Generaal: [Col8-2009\(copy\)](#)

ii Waarschijnlijk gaat het hier over de mogelijkheden tot regularisatie bij toepassing van het Art 17 Al 2 in geval waarbij de ontdekking evenzo bij toeval zou zijn gebeurd uit hoofde van de persoon die gecontroleerd wordt.

iii (II. CONTEXT EN DOELSTELLINGEN VAN DE OMZENDBRIEF 2.) « Wat de vuurwapens betreft waarvoor een vergunning noodzakelijk is, m.a.w. alle vuurwapens met uitzondering van de vuurwapens die voorheen vrij in de handel te verkrijgen waren – de zogenaamde "wapens voor wapenrekken" (cf. in het B.S. van 4 april 2008 gepubliceerde lijst), worden personen die op een rechtsgeldige manier een verweerwapen in hun bezit hadden waarvoor voorheen reeds een vergunning noodzakelijk was (pistolen, revolvers, 22 long rifle, riotgun...), verondersteld een hernieuwing van hun vergunningen te hebben aangevraagd voorzover deze vergunningen werden verstrekt sedert meer dan vijf jaar vóór de inwerkingtreding van de wet. Samenvattend kan worden gesteld dat artikel 48 van de wet van 8 juni 2006 van de wapenbezitters vereiste dat zij de vernieuwing zouden aanvragen van al hun vergunningen die vóór 9 juni 2001 werden verstrekt, waarbij deze aanvraag verplicht moest worden ingediend vóór het einde van de zogenaamde "amnestieperiode" op 31 oktober 2008. »

iv Art 48 -2 « De vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens afgegeven of gewijzigd met de inning van rechten en retributies krachtens de wet bedoeld in artikel 47, sedert meer dan vijf jaar voor de inwerkingtreding van deze bepaling, zijn vervallen indien de hernieuwing ervan niet uiterlijk op 31 oktober 2008 is aangevraagd bij de bevoegde overheid »